د ژیړ ګلاب پاڼې

شعري ټولګه

میوند درځار

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژیړ ګلاب پاڼې

شعري ټولګه

دویم چاپ

میوند درځار

۱۳۹۷ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ځانګړنې

کتاب نوم: د ژیړ ګلاب پاڼې(شعري ټولګه)

شاعر: میوند درځار

ډیزاین چارې: وصي ابهام

د پښتې ډیزاین: اندیش ګرافیکس

چاپ کال: ۱۳۹۷ هجري لمریز

چاپ شمېر: ۱۱۰۰ ټوکه

چاپ وار: دویم

خپرندوی: میهن خپرندویه ټولنه ـ جلال اباد

د چاپ حقوق خوندي دي.

د ترلاسه کولو پته:

میهن خپرندویه ټولنه ـ اسحاقزی مارکېټ، لاندینی پوړ، جلال اباد ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

آب حیات سترگو ته!

میوند درځار

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به دا ووايم چې!

خبرې ټولې تکرار دي، خوند هله کوي چې د جانان پر شونډو راځي او يا هم داسې د جانانه شاعر د زلزله خيزو تصويرونو په کاليو کې له توپاني احساساتو سره ستا د ذهن په تسخير پسې ګامونه راواخلي چې سم دې لکه ټال ورسره يوسي او راوړي.

ميوند درځار د دې دور همداسې يو شاعر دی، دی لکه د نورو اوسنيو شاعرانو له فلمي صحنو شعر نه جوړوي، د اردو ژبې د لېونيانو او مستانو له اغېز لاندې هم نه دی، د مشرانو شاعرانو پيرو هم نه دی، بلکې درځار د خپلو احساساتو ډوبوونکي ګرداب کې راګېر هنرپرداز شاعر دی.

ډاکټر اسرار اسرار د خپل شعر ژبه داسې ساده جوړه کړې چې هره ملغلره يې سړی ناڅاپه د هيجان څاه ته ور اچوي، ما د هغه په څېر د ساده ژبې توقع له بل چا نه لرله، پښتو بختوره ده، بل اسرار که نه شي پيدا کولی، خو د خپل خيال او ځانګړې لهجې شهسوار درځار يې ضرور موږ ته راکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا تکراري خبره ده چې د هر شاعر احساسات ټپي شوي، خو درځار واقعا ټپي شوی دی، تاسې لږ له خپلې کینې اوړې لاندې جیب ته برابر ځای باندې لاس کېږدئ، میوند درځار همدغلته ټپي دی.

د درځار هر غزل د فکر د سمندر یوه زوروره څپه لري او هرڅوک دې څپې ته نه شي دریدلی، زه د درځار د هر غزل په دریابي کلمو کې په همدغه گرداب پسې ضرور کوشش کوم چې ځان په کې ورک کړم.

د درځار غزل واقعي تجربې دي، یوه ورځ یې ماته غزل کې ویلي وو، د سرو چاړه به په خیټه نه منډو، زه یې وژړولم، هغه وخت ما او ده د کلي بل شوی اور ژاړه، بې واره مو ژاړه، خو ده ماته نصیحت کاوه.

یوه ورځ یې په خپل یو بیت کې له زړه ژړلي وو، بیا پخپله د خپلو احساساتو په اړه ماته بې ځوابه و، ویلي یې وو:

د ماښام وېره مې د خدای له وېرې ډېره ده
زه کور ته ځمه د اذان د اورېدو نه پس

په دې بیت یې مات کړم او زه پوه شوم چې زما درځار څه وایي؟

درځار هغه مینه گرکي کلمات غږوي چې د خندا اوعاطفې په پوله مو حیران پرېږدي، هغه د خپل کور و کلي اصطلاحاتو ته د هنر د جامو په اغوستلو کې بې ساری دی.

هغه پر یو وخت په لوستونکي د ژړا، خندا او مستۍ گډ کیفیات راولي او دا د هغه د ساده، طنزیه او هنرمندې ژبې کمال دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووووووهو څه په ښایسته انداز وایي!؟

ووایــه چــې مــونږه ســوله غــواړو! ســوله غــواړو!

ته خــو چــې څــه وغــواړې نــو کیــږي ، ګلابونــو!!

د درځار د شاعرۍ نمونې نورې نه راوړم، بیا خو به داسـې شي لکـه زموږ په څېر د شاعرانو له ټولې شعري ټولګې دوه درې بیتونه انتخاب او نور هیڅ....

داسې نه ده، د درځار شاعري د حفظولو ده، پــه زړه کــې د نقشــولو ده، پښتو ادبي او هنري نړۍ ته د نویو اضافو تکراري خبره ډېره ده، خو د درځار شاعري رښتیا د پښتو ژبې لپاره نوې ترینه اضافه ده.

د درځار شاعري د روایتي شاعرۍ د سد ماتولو لپــاره د پښــتون هــنر وروستیو ګوزارونو کې وشمارئ، موږ د شعر نوي پړاو ته د ننوتو ســاه ګانې اخلو.

زموږ سریزه نګاران تل په بره کښني او شاعر له ځانه ټیټ تلي، مګر زه به دا نااهلي نه کوم، زه ویاړم چې درځار لرم، په خوا کې یې لــرم او تر ځان څه چې تر ډېرو اوسنیو یې غښتلی بولم.

تاسې به وګورئ چې میوند درځار به یو وخت د شعر د اسمان داســې ستوری وي چې خلک به یې هر ماښام تر لیلا و مجنون د مخه لټوي.

ستاسو سعید شینواری

۳ دلوه ۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن پرسته شاعري

په نړۍ کې ډېر داسې شیان شتون لري، چې درک کولی یې شو خو تعریفولی یې نشو. له دغې ډلې څخه یو هم ښکلا ده. او ښکلا ځکه نه تعریفیږي، چې نه کوم مشخص فرمول لري او نه کوم مشخص لیدلوری.

ارواپوهنې په حسن پرستۍ یا حسن خوښونه کې نور عوامل شامل ګڼي لکه، تربیه، تجربه، وخت او جغرافیه. خو که اسلامي ارشاداتو ته وګورو نو تر ډېره به ووینو چې ښکلا فطري ده، نه اکتسابي. ((لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم))

هسې خو خدای تعالی هم د ښکلا او جمال خالق دی او ښکلا خوښوي، مشهور حدیث دی چې ((الله جمیل و یحب الجمال)) یعنې خدای ښکلی دی او ښکلا خوښوي. د هغه د اشرف المخلوقات سره هم همدا فطري ادراک د هغه له پیدایښت نه ملګری دی. یعنې انسان په طبعي ډول ښکلا خوښونکی دی او د ښکلا خوښونې ذوق یې تر بل هر موجود پیاوړی او حساس دی. ژر په ښکلا کې ورکیږي. ښکلا له خاصیت څخه مخکې تصور وي په دې معنې چې تر ذات وړاندې د معنې په توګه شتون لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افلاطون په دې اړه وايي چې د انسان روح مخکې له دې چې نړۍ ته راشي د ښکلا حقيقت د تجرد په عالم کې درک کوي.او کله چې په مجازي نړۍ کې حسن ويني وربandې مينېږي او زړه يې مينه غواړي.

حسن داسې يو شی دی چې چوکاټ او ديوالونه نلري، حسن که په هر څه کې وي حسن دی او د انسان په زړه کې ځای پيدا کوي.

دلته يوه خبره چې د يادونې وړ ده هغه د حسن پرستۍ او حسن څخه د خوند اخستلو توپير دی. حسن پرستي يا حسن خوښونه او له حسن څخه خوند اخستل دوه جلا شيان دي، ځکه حسن روحاني چاره ده او له حسن څخه خوند اخستل بيا جسم ته ورېږې سترګې نيول دي.

په اروا پوهنه کې فرويد د ښکلا په اړه دا نظر درلود، چې حسن پرستۍ پيل په جنسي تنده او پايښت يې په جنسي سوړوالي کې دی، خو د فرويد دا خبره ځکه غلطه ده چې مونږ د داسې ډېرو کسانو بېلګې لرو چې حسن پرستي يې جنسي لذت نه ګڼل.

د درځار په شاعرۍ کې هم د حسن پرستۍ ذوق ډېر لوړ ښکاري، حسن خوښوي، ستايي يې:

له هر ښايست نه لږه لږه مينه وغواړم
ابادوي د خدای کورونه په چندو خلک

د پورته بيت په تاييد يوه خبره کووم، هغه دا چې استاد اجمل ښکلي په يوه مقاله کې ليکلي وو، چې مينه هغه تاثر دی چې يو ښايسته پيکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې په انسان کې پيدا کوي. زما په اند مينه له ښکلا څخه نه زيږي، بلکې ښکلا ده چې له مينې څخه پيدا کيږي. که حسن له مينې څخه پيدا کيدلی؛ نو ښکلا به مشخص تعريف درلود. ځکه حسن خوښونه د فردي ذوق مسله ده، او فردي ذوق هيڅکله نشي يوشان کيدلی.

د ښکلا خوښونې ځواک فطري دی نه اکتسابي او درځار ددې خبرې ښکاره مثال دی. دی د يوې جنګ ځپلې او داسې ټولنې وګړی دی چې حسن خوښونه پکې د کفر ټاپه هم لري خو له دې ټولو سره په درځار کې د حسن پرستۍ ماده له هر اړخه پوره ښکاري.

ليکوال او شاعر ته اړينه ده چې د خپل مخاطب د ښکلا پيژندنې له ارواپوهنې سره تر يوه ځايه اشنايي ولري، د ښو اثارو د ښکلا يو راز په دې کې هم دی، چې ليکوال خپل لوستونکي تر ليکلو وړاندې پوره مطالعه کړي. او د هغوی د ښکلا فلسفه او اروا‌پوهنه يې لوستې ده.

مرحوم استاد شپون به په شعر او کيسه کې په کيوټ او کنټرايفد باندې ډيرې خبرې کولې او ويل به يې چې کيوټ هغه څه دی چې په تصنعي ډول ښکلي وي او کنټرايفد هغه څه دی چې په دومره مهارت طرح شوي وي چې غيرې طبعي ښکاري. د درځار شاعري د کنټرايفد په چوکاټ کې ده.

هر کله چې په يو شخص په تېره په هنرمند کې د ښکلا خوښونې ځواک راپاريدلی وي نو نوموړی بيا د بدرنګۍ هر لاره پريدي او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنه کې دا ښايي چې هغه له نورو د ژوند په نېکمرغيو او رازونو ښه پوهيږي.

د ارواپوهنې څېړنو ښودلې چې انسان خپل ۷٪ رواني او باطني خواهشات په ژبې سره نورو ته وايي خو خپل ۹۳٪رواني او باطني خواهشات په هغه کې دننه پټ دي چې د سترګو په وسيله کولای شو هغه درک کړو يا يې نورو ته وواېو.

د درځار په شاعرۍ کې سترګې که ووايم د يو سمبول ځای لري او دی ددې لپاره هم په سترګو مين دی چې د حسن ليدنې لامل دی.

په هغه دوه سترګو مې بيا مينه راغلې ده
ياره چې دا خو مې څه نوې ګناه ونکړه

دده په شاعرۍ ډېرې خبرې کيدای شي خو زه يې همدلته رالنډوم او د حسن په رنګونو کې يې ډوب غواړم.

وصي ابهام

جلال آباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به نو څه ووایم!؟

زه به نو څه ووایم........

هغه خبرې چې ما به (چاته) مخامخ نشوې کولی، شعر کړي مې دي. خلکو به ځکه خوښې کړې وي چې شاید د ځینو پېښو په اړه به مو احساسات یو ډول و او یا به هغوی هم زما په څېر بې زړه او بې خولې وي او د ډلې پر ځای به په یوازې کېناستلو کې ځان ارام او خوشاله احساسوي، ګنې دا کرښې بل هیڅ کمال نلري.

ما شعر کم او په ځنډ لیکلی او تر لیکلو وروسته یې راته داسې احساس کېږي لکه له ساعتونو شدیدې تندې وروسته چې د یخو رڼو اوبو په چینه پېښ شوی یم.

که د ملګرو زړه ته مې نه کتلی نو د (ژیړ ګلاب پاڼې) به له شپېتو ډېرې نه وای خو د هغوی په ډېر ټینګار هم د کتاب حجم تر سلو مخونو و نه رسېد او ښه هم همداسې ده، ځکه نن سبا مصروفه انسان کتاب لوستلو ته ډېر وخت نه لري او یا وخت نه ورکوي، نو مننه چې د ژیړ ګلاب پاڼې مو د لوستلو په نیت راخیستي.

میوند درځار

جلال اباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت سره به ګوتې لړې ماتې کړو چې څه کېږي
هيلې به د ژوند لپاره زياتې کړو چې څه کېږي

ستا له درد نه څوک د زړېدلو انديښنه لري ؟
پرېده پدې زړه کې به يې پاتې کړو چې څه کېږي

خدايه په کتاب کې مې وعده د جنت وليده
اوس به يې دا پاڼې ورته قاتې کړو چې څه کېږي

ما او تا د يو بل د ژوندي پاتې کېدو سبب
لاړې به د خولې آب حياتې کړو چې څه کېږي

آمن چې ***درځاره*** د ولس لپاره غواړو نو
خپله شاعري به سوله ساتې کړو چې څه کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند خفه کړیدي، راټول په میکدو خلک
څو به د زړه اورونه وژني په اوبو خلک

ګنډلې سترګې وچې شونډې په بازار کې ناست
زړونه تړي د جنتونو په وعدو خلک

له هر ښایست نه لړه لړه مینه وغواړم
ابادوي د خدای کورونه په چندو خلک

د بیدارۍ او رڼایي نه د قام مخ اړوي
نو ځنې ندي د وطن د پرېښودو خلک

درځاره ته د زړه خبره دومره مه سپینوه
په کیسه پوې شول د کیسې د اورېدو خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــر ســړی دې نــوم اخــلي غږېــږي ګلابونــو
ښکلې يې نو داسې خــو بـه کېـږي ګلابونــو

څه وايې چې چرتـه بـه تــوده غېږه پيـداشي؟
ژمـــی دی میـــده بـــاران وريـــږي ګلابونـــو

لاس راکه خــو ســترګو تــه بـه نـه راتــه راګــورې
خلــک خــو ړانــده نــدي پــوهېږي ګلابونــو

ووايه چــې مــونږه ســوله غــواړو! ســوله غــواړو !
ته خو چې څه وغــواړې نــو کېـږي ګلابونـو

ما د ژوند په لاره بانـدې مـه پرېـده يــواځې
مينــه بـــه ښـــه ډېـــره رارســـېږي ګلابونـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې بې وخته مې پــه زړه بانــدې راووريــدې
لکه نرگس چې بــې موســمه بــې بهــاره کېــږي

هغــه ســړی پــه مــا د خپــل مــين بــاور نکــوي
زه خو به مړ يم چې له زړه نــه زړه تــه لاره کېــږي

د ژونــد کولــو حوصــله دې ډېــروي درځــاره
ته ملامته يې چــې کرکــه دې لــه ښــاره کېــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس دې راکـه زړه دې وسـاته ملګريـه
لکـه مـا چـې درتـه نـه سـاته ملګريـه

د ژونـد لاره د پـردي وطـن بـازار دی
مونږ به ځان د چا نه څـه سـاته ملګريـه

يـو ټوپـک و چـې د ډيـرې زمـانې و
د بچـو نـه بـه مـې ښـه سـاته ملګريـه

هغه سـترګې اباسـين چپـې چپـې وې
ځـان مـې ځکـه ورنـه وسـاته ملګريـه

چې ***درځار*** و نو له هر سـړي نـه ځـار و
پردی غم به يـې پـه زړه سـاته ملګريـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځم که چرته دې پدې ښار کې درک وکړم
کله ناکله خو په بل سړي ستا شک وکړم

راځه چې ځو د سیند په غاړه غاړه وګرځو
د زړه خبره درته څنګه په سرک وکړم؟

وایم چې نورې به کیسې چاسره نکوم
بیا هم باور په یو هلک نه یو هلک وکړم

نو آزادي به زه په کومه جذبه وګټم
چې دښمني تاسره ستاسو په ټوپک وکړم

د لرې مینې ضرورت پوره کولی شم
درځاره في سبیل الله به دې کومک وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاڼي کرښې

اوبه په ډانګ بېلې شوې
نوک او ورۍ جلا شوې
بد تربور مې
په بد ځای کې پکار نشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په څېره کې د خدای نور، چشم بد دور
تـه ملایکـه یـې ضرور، چشـم بـد دور

عمـر د ژمـي مـاذیګر، پـه څـه بـاور
بیا هم خندا؟ بیا هم غـرور؟ چشـم بـد دور

د هغـه سـترګو پـه لیـدو ذکـر کـوه
چشم بد دور، چشم بد دور، چشم بـد دور

زمـا پـه ژونـد مـین ولـس اوس هـم لـري
څومره مستي څومره سرور، چشـم بـد دور

درځـاره ستاسـو دا وطـن جنـت وطـن
لکـه رڼـا د کـوه طـور، چشـم بـد دور

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا مات کړی اوس ببرته په تا باندې باور کـوي
زړه دی نو، د هر چا په مسکا باندې باور کوي

مانه دې پوښتنه لړه وکړي چې ړوند ولــې یــم
څوک چې د ښارونو په هوا باندې باور کــوي

ما ددې ولس د پیغمــبر جـامې اغوســتې دي
خلك مې پــه هــره نــاروا بانــدې بــاور کــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کوو د ژوند د ښه کېـدو مبـارزه کـوو
غم نه کوو غم ته په ژونـدونې جنـازه کـوو

آمن غواړو آمن غواړو، چانه امن وغـواړو؟
سوال د جنتونـو د دوزخ پـه دروازه کـوو

دا ملا زړې کیسې کوي راته خو مـونږه بـه
ځو راځو مونځونه اودسـونه بـه تـازه کـوو

لوڅې پښې تشې ګېډې ډله یوو پیتاوي ته
نکـل د پنځــه زره کلونــو پــه مــزه کــوو

ته ***درځاره*** کومو سترګو داسې ځنګـولی یـې؟
دا نشه خو مونږه د کوکنارو پـه غـوزه کـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه! په محبت کې دې تاوان دی نــوره ســتا خوښــه
هر سړي چې کړی پښېمان دی نوره ستا خوښــه

سترګې مې ستونه درته نکوي چې پــاتې شــه
عقل مې په تا پسې روان دی نوره ستا خوښه

واخله کنه ستا بــه سرمايــه د مينــې ډېــره شي
ژوند مې ليلام کړی په غيران دی نــوره ســتا خوښــه

راشه چې پدې دنيا جنــت دربانــدې وګــورم
بيا د پســرلي پسې خزان دی نوره ستا خوښــه

ما سره به جنګ په خوله او سترګو بانــدې نکــوې
سوله مې د ټول عمر ارمان دی نوره ســتا خوښــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کال وروسته دادی بیا پسرلی راغی
د رنګونو په رڼا پسرلی راغی

ستا جنت ته سل او زر کلونه پاتي
دلته اوس دادی ملا پسرلی راغی

اول ښاخکی ښاخکی اوښکې بیا په لپو
څه د ژمي په هوا پسرلی راغی

دې وطن ته د سوونو شهیدانو
د سرونو په سودا پسرلی راغی

ملامته درته نه یمه *درځاره*
خو څه در به شم چې دا پسرلی راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر انتظار وشو د ګل د ټوکېدو لپاره
دُعا مې وکړه د باران د ورېدو لپاره

د ژېړ ګلاب پاڼې د لیک سره جوړه راغلي
صبر پکار دی په مطلب د رسېدو لپاره
ما چې د چا سترګو ته ټوله شاعري کړېده
وعده يې کړې چې راځي د اورېدو لپاره
په ډک بازار کې خدای په مخه باندې راوستلې
وخت دې پيدانکړ د مخ د پټېدو لپاره
زما ارمان دی چې بې جنګه زمانه وګورم
جنت ته نه ځمه د شاتو او شيدو لپاره

درځاره ستاسو ښار د کلي نه په څه ښايسته دی؟
يو ځل خو راشه د ملګرو د ليدو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــدې ســترګو کــې لــذت د جنتونــو
خدایــه تــه وســاتې پــت د جنتونــو

د ژونــد نــورې هیلــې نلــري نــو ځکــه
روږه نـــه نیـــسي اُمـــت د جنتونـــو

پــرې چــې دا دنیــا خــو وګتــو ســړیه
مــونږ تــه چــا کړیــدی ســت د جنتونــو

د چــا غیــږه مــې پــه زړه بانــدې وریــږي
څوک دې خدای نه کړي عادت د جنتونو

د جومات د دروازې ځنځیر دې پروت وي
چـــې مخلـــوق نلـــري نیـــت د جنتونـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ته زړه خورمه چې وبـه نشـــي يـاره
غــر هــم لــوړ دی او پــه سر نلــري لاره

حوصـــله تمامـــه شـــوې ده ملګريـــه
ځــه چــې ځــو د خودفروشــو لــه بـازاره

زړه د لارې په سر سيوري تـه ويـده دی
ســـترې شـــويدی لـــه ډېـــره انتظـــاره

آزادي خو به ژونـدي ولـس تـه غـواړې
څه دا خلك، څه يې خوله، څه يې كوكاره؟

اوس كـــرارې جنتونـــو كـــې اوســـېږه
چې زما سترګې دې خوښې شوې ***درځـاره!***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لکــه پــه دښــته کــې ولاړه وچــه ونــه
هيلې دومره هيلې دي چې مکوه پوښــتنه

ژوند ددې بازار په يوه لاره کې هــم نشــته
دومره خاموشي خو به مې ورک کړي له وطنه

ځمه چې وعده د بيا ليدو يې پــوره شــوې
بيا به راتــه وايــي چــې دا ولــې دروغجنــه

خاورې د ولس په اننګو بانــدې پرتــې دي
ګرځــي ډلــه ډلــه رهــبران ســپينه لمنــه

چا چې ښايســتونه درتــه وښــودل ***درځــاره***
تــا لــه هغــو ســترګو نــه هــم ونکــړه مننــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما یې هره شېبه مرګ ته انتظار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

د خپل مین د پېژندو نه یې انکار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

زما په مخ کې یې په بل د ګل ګوزار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

په ډکو سترګو مې مزل په ټوله لار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

لکه چې ژوند مې نور د بل په اوږو بار وکه!!
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تا مين په تــا د ښــې خــبرې حــد نكــوي
د تا ښايسته غوندې سړي سره څوك بــد نكــوي

خداى به زما د رقيبــانو زړه خوشــاله نكــړي
د ناروا خلكو خو ښه دى چــې مــدد نكــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشې خبر چې څومره شور زما په زړه کې دی
سیاهي سترګو کې ده، اور زما په زړه کې دی

د ښایسته سترګو سړی ما پرېښودی نشي
چې خدای ورکړی ورته کور زما په زړه کې دی

درد خپله وسه د مسکا د پټېدو کوي
لږ مې په مخ باندې او نور زما په زړه کې دی

ددې ولس د بیدارۍ ارمان مې نه پرېدي
ګورې چې لارې لارې خور زما په زړه کې دی

درځاره هر سړي ته وایمه چې ځار دې شم
مړه چې دا لا څومره زور زما په زړه کې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا د بیـــا زړه درکولـــو اراده نـــه وه
خو چې د خدای په څه رضا وه د بنـده نـه وه

زمونږ نصیب داسې چې لمر به و، رڼا نه وه
باران بـه وورېـده څمکـه بـه لمـده نـه وه

د ښایســتونو ملګرتیـا مــې نـوره پرېښــوده
په محبت کې مې څه خاصـه اینـده نـه وه

زه چې د چا د سترګو ذکر فکر دواړه کـوم
هغې ته یاده زمـا هـیڅ یـوه وعـده نـه وه

درځاره ستا ولس اوس هم د نیمې شپې غـل دی
نوره دنیـا بـه د غرمــې پـورې اوده نـه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د لیدو، د پېژندو، د خپلېدو ارمان !
په للمه ځمکه د باران د ورېـدو ارمـان !

په نالیدلي مخ مین یمه، توبـه خدایـه !
چې چا به کړی وي زمـا د ورکېـدو ارمـان !

او ستا ښایست او خــوږلني پـوره کـولی شي
پــدې دنیـا د جنتونــو د شـیدو ارمـان !

زموږ په زړونو کې د آمـن د لیـدو ارمـان !
پدې ولس کې د رڼا د خورېـدو ارمـان !

درځاره هغه سړی کرکه پرېښودی نشــــي
ملګریه مکوه د سیند د وچېـدو ارمـان !

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه بوسه زما د وينې مخ نه هم واخله
زما ګلابه ماته مينه راکه غم واخله

دا ځنګېدلي قدمونه زما زړه پرېباسي
که ته خفه يې، قدمونه خو لږ سم واخله

له ياره لرې يې او نشه د بېلتون نلرې
دې تور اوربل ته دې ګلونه د شرشم واخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونـــــه راسره دي انډیوالـــــه
اُمېدونـــــه راسره دي انډیوالـــــه

رڼایي به لکـه لمـر راپسـې راشي
بارانونـــــه راسره دي انډیوالـــــه

آزادي پــه شـعارونو بانـدې غـواړو
بیرغونـــــه راسره دي انډیوالـــــه

چې پیسې دي که د خلکـو ادرسـونه؟
کاغذونـــــه راسره دي انډیوالـــــه

ځه ***درځاره*** چې له ځانه چرته پټ شو
نقابونـــــه راسره دي انډیوالـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار، په حوصلې، په صبر څه وشو
ما په خوبونو باور کړی و بس نه وشو

ژوند د وحشت نوم و، د وينې تويولو کار
محبتونه نه روا کار و او نه وشو

د ګناهکارو ښار کې خاورې او ګردونه دي
زمونږه برخه بارانونه هم په غره وشو

نو ستا په غېږه کې هم تود نشومه وه ياره !
ښه نو زما په جنتونو کې ساړه وشو

درځاره! اوس په هرې ښې بدې ژړا ورځي
زه نه پوهيږمه چې څه شی مې په زړه وشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــــــروره د بښــــــنې ضرورت دی
مونږ ته ســتا د پیرزوینــې ضرورت دی

مسافر یکې د ځان سیوري تــه ناســت وي
دې صحرا ته خــو د ونــې ضرورت دی

ته د خولې په ورکړه دومره محتاط نه یــې
بـــس د تشـــې یـــادونې ضرورت دی

خدای ته څنګه په نیمګړي عمـل ورشـم؟
د بنـــــده د سپارښــــتنې ضرورت دی

چې خفه وم په غزل یــې راپخــلا کــړم
لــه **درځــار** نــه د مننــې ضرورت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه چې ځې ګلابه، نو د بیا لیدو په هیله
غاړه راکه شابه، نو د بیا لیدو په هیله

تانه مې د ځان په اړه کړې وه پوښتنه
پاتې بې ځوابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا له جنتي غېږې نه لرې پاتې شوی
مړ شوم له عذابه، نو د بیا لیدو په هیله

څمه چې مابنام دی فاصله هم ډېره لرې
لاره هم خرابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا خبرې نوي دي خو زه په ژوند کې ډوب یم
بند مې کړې کتابه، نو د بیا لیدو په هیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مینــه زمــا لپــاره کمــه راتــه ښــکاري
نن مې انډیوال داسې بېغمه راتــه ښــکاري

ستا د تلو نه پس مې دا ورغوي یــخ کــرخ شي
ستا دتلو نه پس لکه چې مرمه راته ښــکاري

چرته چې د ورانې سر دی مونږ پورې تړلی
داسې خبر نکوو چــې ســمه راتــه ښــکاري

دومره مې تلوار ستا ابــادۍ تــه دی وطنــه
تشه غوندې ساه ویستل هم دمه راتــه ښــکاري

ســتا د دعاګــانو تــلاوت کــوي ***درځــاره***
دا پیغمــبري خپــره عجمــه راتــه ښــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په جوړولو جوړولو باندې وران شــو
خدایه ستا راکړی امانت رانــه تــاوان شــو

داسې پسرلــي ته مې له زړه نه دعــا وکــړه
تاسره روان ومــه پــه لاره کــې بــاران شــو

ډېرې بې نیازۍ دې هم په زړه باندې مات نکــړ
ستا مین په تاپســې بــې ســته راروان شــو

ما ویل چې دا ولس د سولې پــه مــذهب دی
تا ویل چې ټول عمر دې تېر پــدې ګومــان شــو

ته د نفرتونو ښار کې څه کــوې *درځــاره؟*
دا لکه د خدای کور چې په دشته کې ودان شــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایســتونو دې تمامــه ورځ ســتاینه کــوم
خدایه! ددې ورکړې دې بې حده مننــه کــوم

د جنتونـــو ننـــداره بلکـــل د راز خـــبره
خو په پنځه وخته مانځه کې یې غوښــتنه کــوم

مانه مې زړه ستاسو د ښار په سرکونـو پـاتې
اوس یې په لاره کې له هر سړي پوښــتنه کــوم

چې آزادي نه غواړم ژوند غواړم د ځان لپـاره
درځاره څه وشو چې داسې تېروتنه کــوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما برخــه خــو د ســپينو واورو غــر دی
خو چې ستا مينه مې و نه سـېزي لمـر دی

ستا په ټولو کې په ما سترګې خوږې شــوې
بختــورې! پيـــداکړی دې ګـــوهر دی

د ښايســـته و د مخونــو پــرده پــوښ دی
د ښــارونو پـــه ګردونـــو کـــې هـــنر دی

آزادي زمـــا د خپـــل وجـــود حصـــه ده
غلامـــي زمـــا د ټـــول وجـــود ضرر دی

ته ***درځار*** يې او پوهېږې چې زه څوک يـم؟
څوک چې ستا د زړه په هر ټکي خـبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډکو سترګو مې د دوه سترګو ارمان کېږي
په تمه ناست یمه چې کله به باران کېږي

خدایه احسان دې د بنده د هېرولو ندی
د شرابونو روژه ماتي په اذان کېږي

د خپل نظر د کرامت نه به ته نه یې خبر!؟
ستا په نظر په تورو خاورو کې ګلان کېږي

دا بې رُخي ددې نړۍ مې زړه ته شک غورځوي
پدې څلورو کتابونو مې ګومان کېږي

په باریکۍ د ښایستونو باندې نه پوهېږي
په درځار هرځلې څه تړوکه د نادان کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نفـرت يــې انــدازه ورسره نشــته
هيڅ لحاظ ددې بنـده ورسره نشـته

د دې تور سړي دا تور ټوپک مې بد شي
د خـــبرې حوصـــله ورسره نشـــته

ستا عمل د جنتونـو د مخلـوق دى
خــو چــې ولــې اراده ورسره نشــته

پښـــتنو تـــه د رهـــبر وژل روا دي
پيغمـــبر دى معجـــزه ورسره نشـــته

زما خاورې زما مينې تا بـه ژغـوري
يو سړى دى چې پيسه ورسره نشـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک دې نه وايي چې څنګه بې باکي ده
په وجود کې مې خماره خپلواکي ده

خامه لاره ده ماښام دی تاریکي ده
نو اړتیا د یو واړه اوروړکي ده

ډکې سترګې ځنګېدلي قدمونه
تالا کړې دې نشه انګور تاکي ده

اوښکې تویې کړمه اوښکې پاتې نشي
مرغلره مې په نیت باندې شکي ده

د عجمو حیراني ګوره *درځاره*
چې غزله دې عربه ده مکي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ زړونه هم د غوټې دي ګلابه
دا ستا دوه سترګې مې خوښې دي ګلابه

پسرلی مې د خزان له زوره ندی
په څېره دې د غم نښې دي ګلابه

زه خو ستا د ښو شمار کوم درګورم
او ستا سترګې په چا خښې دي ګلابه

زمونږ فکر د ولس لپاره خور دی
خو حالات داسې بدمخې دي ګلابه

که په زړه شي نو *درځار* د غزل ندی
خو دا ګوتې خواريکښې دي ګلابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځوي له ځانه سره ځان په کتابچــه کــې
ګل مې رسم کړی د جانان په کتابچه کــې

تاتــه مــې ليکلــی غــزل مخــې تــه راغلــی
دوه کاله يې تېر کړل په ارمان په کتابچه کــې

رنګ مې په قلم کې نه و تش مې خوځولــو
خط ته مې ښوونکی و حيران په کتابچــه کــې

نه ځمه ددې کوڅې په لاره بانــدې چرتــه
نوم مې ليکل شوی د دوکان په کتابچه کې

(خ) خپلواکي، دا د هر وګړي ضرورت دی
وليکئ پدې باندې عنوان په کتابچــه کــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېده چې لمر راپسې ټوله ورځې ګوري لانـدې
په خوب عادت يمـه د شـنو ونـو د سـيوري لانـدې

د تورو غرونو ژونـد د خـدای لـه نعمتونـو ډک دی
په سر يې واورې وي ګـلان وربانـدې اُوري لانـدې

دا څـه پاچـا دی چـې څـواب د چـا ويلـی نـشي
دا څه لښـکر دی چـې خمـلي د کمـزوري لانـدې

ستا څه ګومان دی چې *درځار* له تانه ځـار نـدی څـه؟
مينه مې ژوند کوي د نـوم د تـوري تـوري لانـدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لړ پاتې شې څه لار کولی نشې؟
زلمیتوبـــه انتظـــار کـــولی نشـــې؟

چې مونږ نه غواړې زمونږه پکار نـدی
عریضـه خـو پـه سرکـار کـولی نشـې

یه ناځوانـه، د سـلام ضرورت څـه و؟
چـې پوښـتنه د بـیمار کـولی نشـې

ډکې سترګې درته ناسـت یمـه ګلابـه
څه چاره مـې د خـمار کـولی نشـې؟

ته مجبوره یې چې خوله پخپلـه ورکـړې
منتونـه پـه ***درځـار*** کـولی نشـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنګل ژمی او یخنـي لکـه زنـدان دی
توبــه! دا مســافري لکــه زنــدان دی

که ښار ښکلی دی نو خلك يې پردي دي
هر سړی پکې بنـدي لکـه زنـدان دی

ماتــه خپلــه ملنګــي ســتا پاچــاهي ده
تاتــه خپلــه پاچــاهي لکــه زنـدان دی

مــا تــر ډېــره پکــې وســاته ملګریــه
دا ستا سترګې ګـلابي لکـه زنـدان دی

د جنت نه به دې منـع کـړې ***درځــاره***
میخانــه ددې ســاقي لکــه زنــدان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازيګر شو.....

مـــازيګر شـــو د اذان ازانګـــې راغلـــې
پنځه شپږ کسه دي جمه يـې زړه غـواړي
د پټـــي او د راغـــه لـــه کـــارو ســـتړي
مونځ به هم وکړي خو دمه يې زړه غواړي

***

د کيســو لپــاره بــل داســې ځــای نشــته
چې زاړه د يو بل خــواوو تــه راټــول وي
چې په اوړي کې د يخې دېـرې ســيوري
او پــه ژمــي کــې پيتــاوو تــه راټــول وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوی لپـــاره د دوزخ پـــه کنـــاره ســـړیه
دا خلك نه ارزي په زړه خوړلـو وه سـړیه

په قام او خلکو باندې زړه زمونږه درد کـوي خـو
په ګېډه مه منـډه د سرو زرو چـاړه سـړیه

په لوڅو پښو باندې د ځمکې تنابونـه وهـو
خو چې د چا سره په لاس کې ده قیضه سـړیه

اوس مې په سترګو او په مخ باندې وهه سـړیه
ما درته خپله ویل چې مـاسره راځـه سـړیه

اوړی، روژه او دا پردۍ مزدوري سخته نـده؟
په ماسپښین کې یوه سترګه خـوب کـوه سـړیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابادي.....

پدې شپږ میاشتو کې یو باران ونشو
خو د غـره اوبـه پرېمانـې راروانـې
د سوونو کـالو واورې ویـلي شـوي
پــه لښــتیو کــې حیرانــې راروانــې

***

خدایه رحم دې له هغه څه نه ډېر دی
چې بنده دې اورېـدلي لـه مـلا نـه
د فصـــلونو او د ونـــو ابـــادي ده
وېــره نلــرو د اوړي لــه بــلا نــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مــاذيګر دا ډېـره لاره دا يــواځې ســفر
له مانه کلــه کېـږي يـاره دا يـواځې سـفر

د ژونــد کولـو حوصـله راسره پـاتې نــده
بيا هم کوم د چـا لپـاره دا يـواځې سـفر

په ځنګېدلو قدمونو چرته نه ځــي خلـک
راباندې اوږد شو خــماره دا يــواځې سـفر

ښه، زه د زړه د بې کسۍ پېغور ته څه ووايم؟
سره له دومـره بيروبـاره دا يــواځې سـفر؟

هغه دوه سترګې جنتونه دومره لرې نــدي
خو که ته ومنې ***درځــاره*** دا يــواځې سـفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څه ګناه بانـدې لیـدلی زمـانې یمـه
د انتظـــار پـــه اور نیـــولی زمـــانې یمـــه

په ګُمنـامۍ مـین لـه ځانـه هـم پټېږمـه
او ګــوره بیـا هـم پېژنـدلی زمـانې یمـه

چې زندګي پکې د ټکنده غرمې نوم دی
پداسـې دشـته کـې کرلـی زمـانې یمـه

آمن ددې وطن د خلکو د مذهب نـوم دی
خــو تشــدد تــه لمســولی زمــانې یمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـره تـول بـه یـو پنځـه ګامـه سـفر و
زنــدګي څـــه وه؟ د ژمـــي مـــازیګر و!!

ګــل یــې واخســته مننــه یــې ونکــړه
دا سـړی لکـه چـې اوس هـم مـرور و؟؟

د چا دوه سترګې مې دوه ساګانې ژوند و
او پخپلــه هــم پــدې بانــدې خــبر و

ښـار احسـاس د یـو سـړي راتـه راکـړی
چــې لــه ډېــرو روایــاتو نــه منکــر و

د چا زړه ساتل مـې زده نـه وو ***درځـاره***
د ملګــرو پرېښــودل مــې یــو هــنر و

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه داسې خو نده چې يو ماتــه نــه راګــوري
ژونـد لکـه روانــې اوبـه شـاته نـه راګــوري

مړاوی يمه پاڼې پـاڼې تـوی نشـمه خدايـه!
نــن راتــه هغــه آب حياتــه نــه راګــوري

ښه وايي ، له زړه نه زړه تـه لاره خامخـا وي
اوس مې چې هېر کړی دی نو شاته نه راګوري

لاس راکړي چې بيا بـه سره وګـورو ملګريـه
سـترګو کـې ساتلې تمنـا تــه نـه راګـوري

زه له يوې هيلې نه تېر شـوی يـم ***درځـاره***
لوی خدای به مې دې وړې ګناه ته نه راګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل خبر دی چې مزل راپسې نه کوي نور
په لاره لاره په ازغو شیندلو څـه کـوي نـور

د غم موسم دې پسـرلی شو ابادي یې راوړه
سترګې مې وچې پاتې نشولې اوبه کوي نـور

خپله څېره دې په هینداره کې و نه پېژنـده
زړه ته دې ووایه چې مونږه سره ښه کـوي نـور

چې مونږه جنګ غوښته نو خلکـو شاباسـی راکـاوه
چې مونږه سوله غواړو تشه تماشه کوي نـور

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد ښېبه، ښېبه، ښېبه پـه ډېرېـدو دی
ضرورت د هغــه ســترګو د ليــدو دی

پدې زړه کې هر سړي ته مينه شــته ده
ښار خو ځای د ټول ولـس د اوسـېدو دی

مونږ پرهېز د خدای لـه ډېـرو نعمتونـو
ژونـد روان د جنتونــو پــه وعــدو دی

ته قسم وکړه چې نـن بـه پـاتې کېـږې
او موســم هــم د بــاران د وريــدو دی

زه د خــاورې آزادي غــواړم ***درځــاره***
خو په ما تور د مذهب د پرېښـودو دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کمـیس او د وجــود مناســبت دی
مانه نــه کېــږي ، د صبر ضرورت دی

دا ولــس د ښایســتونو ســلطنت دی
او مخلوق ورتــه راغلــی د جنــت دی
نه ملنګــه! ســتا دعــا خــو بــه لګېــږي
خدای درکــړې مرتبــه او ولایــت دی
زوړ ایــمان مــې امانــت درتــه راوړی
زمونږ دغســې بــې ګټــې تجــارت دی
ستا د لپې غوندې غټې غټې ســترګې
دا د غټــو غټــو خلکــو علامــت دی
د نینو غوندې مې خولــه پســې ترلــې
نېچه کړی مې په پاڼه کې شهرت دی

چې ملګرو ته کمزوری شــوې ***درځاره***
تــا نیــولی د پاچــا ملازمــت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هم مات شو د باور د ماتېدو نه پس
څه خو به کېږي ددې دومره څه کېدو نه پس

د هغه سترګو په ليدو مې هيلې ډېرې شوې
پسرلی راغی د باران د ورېدو نه پس
ددې ولس د بيدارۍ ارمان مې خاورې شو
خلک ړانده شو د رڼا د لګېدو نه پس
د ماښام وېره مې د خدای له وېرې ډېره ده
زه کور ته ځمه د اذان د اورېدو نه پس
ډېرې خبرې مې راوړي وي خو پاتې شي
دا زه ګونګی ولې شم ستا د غږېدو نه پس؟

درځاره خپله خاوره هم راباندې حق لري
جنت به غواړو د وطن د جوړېدو نه پس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ته راځې نو تر هغې دې باران هم وشي
ستا هرکلي ته به په لاره ګلان هم وشي

کلونه کېږي د یو چا د لیدو تږی یم
او نن به دا د روژه ماتي اذان هم وشي

په نوم دې یاد یمه څېره مې درنه هېره ده
کله ناکله خو مې داسې ګومان هم وشي

په دوه سجدو باندې جنت له خدایه غواړمه
او بیا مې شک د بل سړي په ایمان هم وشي

چې پسرلی هم وي او دا د ښایستونو ښار
څه نو په مونږه خو دې دا امتحان وشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو څوکې دې ځان پلو ته قات دي
خلک خپلو کې په شر دي څه حالات دي

زمونږ زړونه چې په هسکو غاړو نه ځي
د ښایسته و په لاسونو په ملا مات دي

د ښار لارو او کوڅو ته خو راوځه
د ولس درسره ډېر ملاحظات دي

د رنګونو مجموعه راته ښکاره شوه
په څېره کې دې شیندلي کاینات دي

نن د بلې غزا دور دی *درځاره*
بیا وژل د ژوندي شوي سومنات دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــا وژړل او زه ورباڼــدې ویلــې شــومه تــوی شــوم
چې ژیړ ګلاب دې راکړ نو په تولـه کیسـه پـوی شـوم

مکتــب نــه و کتــاب نــه و اوبــه مــې خرخــولې
ملګریه زه هم تـا غونـدې پـه لارو کـې رالـوی شـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه ته راغلي ته مې وويـل چـې ځـه بېرتـه
يـو نـازولي تـه مې وويـل چـې ځـه بېرتـه

مينه خـو ځـه چـې د پښـتو فكـر مـې ونكـړ
او رابلـلي تـه مـې وويـل چـې ځـه بېرتـه

زه چې خفه شمه ، خفـه يمـه بيـا ټـول عمـر
نو هغه ښكلي ته مـې وويـل چـې ځـه بېرتـه

مرگ ته مې وويل چې ژوند مې شروع كړی دی
بـلا وهـلي تــه مـې وويـل چـې ځـه بېرتـه

درځـاره دا سـفر يـواځې هـم كـولی شـم
پښه نيـولي تـه مې وويـل چـې ځـه بېرتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نوروز دی که اختر دی کـه بـرات دی
زما درد پکې له هـر سـړي نـه زيـات دی

مــه مسـج کــوه مــه خــط راتــه رالېــږه
ستا د نوم لـه اخسـتلو مـې زړه مـات دی

يــره هــره شــېبه وېــره د يــو بــم وي
دا زمونږ کور دی ، دا مخامخ جومات دی

غــږ مــې نــه اوري راځــه راځــه راګــوري
هغــه ښــکلی پــه مثــال د ســومنات دی

ســتا د طــور رڼــا زمــونږ لپــاره نــده
ته موسا يې منسوخ شوی دې تـورات دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا يې راته وويل چې ستا د لاسه مړه
اوس مې خوب خداى تبنتولى د سودا د لاسه مړه

سترګي مشي راته وکړه خو د لرې نه جانانه
ناروا به رانه وشي د روا د لاسه مړه

مسلې مسلې نشته پېغورونه دي سريه
جوماتونه رانه پاتي د ملا د لاسه مړه

زړه ساتل د سر ساتل ندي چې جنګ ته به لاړ نشې
دا خو هره ورځ ماتېږي د يو چا د لاسه مړه

پسرلى په تېرېدو دى جنتي شېبې قضا شوې
هغه مخ ته کتى نشم د حيا د لاسه مړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله هم راځي خو د یـو سـت کـول ضرور دي
داسې لکه لمونځ ته چې د نیت کـول ضرور دي

کلـه کلـه غـم تـه مخـه ښـه ویـل پکـار وي
شـوخو ماشـومانو تـه منـت کـول ضرور دي

زه خو بیا مـین شـومه پـه دوو نـورو سـترګو
ماته داسې دی چې محبت کـول ضرور دي

څه مـونږه؟ او څـه زمـونږ نیمګـړي عملونـه؟
نه ویل کیږي، تمه د جنت کـول ضرور دي

کړې وعده هم پوره کول غواړي خو بیا هـم
ښکلو ته د نـه راتلـو عـادت کـول ضرور دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې منګولو کې نیولی دی او ژاړم ورته
د محبت لپاره دوه ورځې ژوند غواړم ورته

د هغه سترګو د لیدلو دُعا نـه اوري څـوک
چې دلته څومره زیارتونه وو نـو لاړم ورتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پُل صراط وي که د سور دوزخ په غـاړه وي
ستا د لیـدو شـېبه دې سـل کالـه ولاړه وي

زړه وي، په زړه کې یې زمونږ لپاره ځای نه وي
سیند دې بهېږي شاوخوا ځمکـه دې شـاړه وي

وایم ګیله وکړم خفـه شـمه خـو نـه کېـږي
چې ستا په سترګو کې غوسه او مینـه دواړه وي

چې آزادي نه وي د خاورې آبادي نـه وي
غر به سـپېره وي او هـواره بـه ویجـاړه وي

یره کـه مـا بـه د ځېـرې نـه پېژنـدلی یـې
درځاره ستا ګناه دې هم زمـا پـه غـاړه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مرګ او زمـا ژونـد سـتا پـه اختيـار دي
زه چــې څــه لرمــه ټــول د تانــه ځـار دي

دا مونځونـــه او نفلونـــه يـــې قبـــول کـــړه
خدايـه! ټـول سـتا د ليـدو پـه انتظـار دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس پښېمانه يې پــه خپلــې فيصلــې بانــدې
د ژوند سفر خو به کوې پــه حوصلــې بانــدې

کال پس راغلی يې... ځه ښه دی چــې راغلــی يــې
نورې خبرې مې اوس نه راځي په خولې بانــدې

خلکو ته ووايه چــې مينــه هــم لــږ وويشـــي
ستونی دې وچ شو د زکات په مسلــې بانــدې

د هغــه ســترګو د ليــدو نــه بغيــر نــه کېــږي
خدايه خبر خو يې د زړه په ماملې بانــدې!؟

نو سترې مشــي دې هم ډکــه لــه خفګانــه وه
او مخه ښه دې هــم ولاړه پــه ګيلــې بانــدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې سـببه خاموشــۍ عذابـه بـس دى نـو
زه دومره نه يمه د درد له تابه بـس دى نـو

ستا محرم محـرم ناسـته مــې رايـاده شـوه
دا ته په څه خفه يې وه ګلابه بـس دى نـو

په اور کې ناست د بل لپاره پسـرلى غواړي
د پښتنو خو شوه خانه خرابـه بـس دى نـو

د بيـا راتلــو لپـاره ټــولې دروازې بنـدې
د هغه سـترګو د ليـدو ثوابـه بـس دى نـو

زه پـه هغــې پُـل صراط پــورې وتــې نشـم
ځار شم د خداى له دې ښايسته کتابه بس دى نـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اراده کېږي نو ژوند خــو خپلــه نــه کېــږي
ته چې کارېږې ناست يې ستا به مرګ ته زړه کېږي

هغــه جنــت دی، بــس دا دوه قدمــه لاره ده
که لږه نــوره حوصــله وکــړې نــو څــه کېــږي

جــلال ابــاد د ژمــي هــم نــدی، کنــه يــاره!؟
راځه چې کور ته ځو دباندې مې ساړه کېــږي

سترګې مې نشته دی نو ښار هم راته نه ښکاري
که نــه احســاس د ښايســتونو راتــه ښــه کېــږي

درځـــاره تـــه د آزادۍ خـــبرې ډېـــرې کـــې
مبــارزه خــو پــه خـــبرو بانـــدې نـــه کېـــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دتلو د ورځې نـه بـې رنګـه دی بربـاد دی
اوس جلال اباد هسې په نـوم بانـدې ابـاد دی

خدایه ستا جنت ته د تلو لاره څومره لرې شوه
هــر ســړی لیــدلو تــه لېوالــه د جایــداد دی

مورې دعاګانې ورته وکـړه چــې سرلـوړی وي
ستا بچی خو ستا په دُعاګـانو بانـدې ښـاد دی

ګوره پاچا غړ کــوو چــې مـونږه آزادي غـواړو
تاتــه خــو زمــونږه تــاریخ پاڼــه پاڼــه یــاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې څه وغواړې کولی شې خو نه يې کـوې
ستا د راتلو ضرورت دومره دی چې څه يــې کـوې

زه چاته نه وايم چې ښکلې يم او ښکلـه نـه يـم
مګر که دا پوښتنه نن راځې او تــه يــې کـوې !

ستا د لاسو په سترې مشــي مــې ساړه ونيـــسي
او که په سترګو کې يې هم کوې نو ښـه يــې کـوې

مــونږه لــه ډېــرو رحمتونــو نــه بېــزاره خلــك
خدايه باران کې زمونږ ګټه نشته مـه يــې کـوې

د عمــر لاره دې پــه صــبر بانــدې لنــډه کړلــه
ظلم همدومره وي درځاره چې پـه زړه يــې کـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورغــوي د نکریــزو ګــل کــاري ده
هــای! د زړه کیســه مــې نــوره سرکــاري ده

خلــك ډېــر و مــونږه تاتــه مینــه درکــړه
د ښایســــت سره زمــــونږه همکــــاري ده

کور کې ښه یمــه د مــرګ وېــره بــه نــه وي
ښار کې هســې هــم څــه نشــته بېکــاري ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بېرتـــه لاړم بلـــه شـــپه مـــې ولا ونکـــړه
ته به خفه يـې چـې پوښـتنه مـې سـتا ونکـړه

په هغه دوه سـترګو مـې بيـا مينـه راغلـې ده
يره چې دا خـو مـې څـه نـوې ګنـاه ونکـړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چرته نه ځمه په خلکـو پسـې، رادې شي
که زندګي رانه خفـه وي نـو پخـلا دې شي

ته به زمونږه وچـو شـونډو تـه هـم نګـورې
که جنتونـه د سـاتلو شـی وي سـتا دې شي

هغه سـړي تـه مـې د زړه خـبره هـم وکـړه
خدايه که نکيږي هم، څه کيږي رضـا دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درده پرېمانه شې په خپلې وعدې نه راځـې
زه دومره بد شومه چې ته هم نـزدې نـه راځـې

د ښايسته سترګو سړی راته مسکی ناست دی
ته چرته مړه يې، د ګناه ارادې نـه راځـې ؟

ډېره موده وروسته دې بيا په خوا کې ګورمه
درځاره پرېده مړه ته بې فايـدې نـه راځـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به خبر هم شې خو دا ورځې به تېرې وي
د ماتو ماتو زړونو دومره صبر چېرې وي

د ګلاب مينه د کوکنارو په ګل نه ماتېږي
زما به نه خوښېږي، سترګې خو به ډېرې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(شپه کېږي سبا کېږي) بې لـه ځنـډه زمانـه
تېرېـږي د اوبـو غونـدې پـه منـډه زمانـه

پښتون ګوره د څو زره کلونو زوړ بنـده دی
ترې کـشره ده دا ښکته پورته غونـډه زمانـه

لدې نه پکې وروسته نوره منډه کول غواړي
تـر دې دمـه مـو وخـوړه پـه ټنـډه زمانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس راته راکه چې ګیله مې درنه ختمه شي
نور مې پخلا که چې ګیله مې درنه ختمه شي

خدایه! یوه دعا مې هم لکه چې نه اوري؟
هغه زما که چې ګیله مې درنه ختمه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد تــه مــې جــامې بــدلې کړیــدي
مــونږه خـــو نـــامې بـــدلې کړیـــدي

مـــه راځـــه د ګـــلي ارمـــان مکـــوه
ظلـــم علامـــې بـــدلې کړیـــدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژیړ ګلاب پاڼې د لیک سره جوړه راغلي
صـــبر پکار دی په مطلب د رســـېدو لپاره

زما ارمان دی چې بې جنګه زما نه وګورم
جنت ته نه ځمه د شــــاتو او شـــیدو لپاره

Design by: Andish Graphics

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library